

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Leontio Episcopo. 83.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Dan. 3. tuo Domine, aduersus præceptum tuum negotia nobis facessens. Cuiusmodi scilicet piis tuis pueris Babylonius tyranus erat, aut sanctis martyribus pestiferi & exerandi homines, atque idolorum propugnatores.

Arabiano Episcopo. 82.

Judic. 20. Qui, ut Beniaminitarum scortationem vlciscerentur, in Gabaa ascenderant, cùm de Domini voluntate ac sententia bellum suscepissent, non iniquè, ut putas, victoria exciderunt; verùm quoniam iustus iudex ex inquis aciem instruere minimè solet, idcirco per iustitiam admissum scelus vindicauit. Nam qui peiores actiones habebant, ac multò grauiores ea quæ tūm contigerat, tanquam insontes ad fratum cædem communi animorum consensu ascenderant. Verùm illud experimento dicerunt, Hypocrita eiice primū trabé ex oculo tuo, & tunc videbis ut eiicias festucam de oculo fratris tui. Quamobrem adulteri, quoniam adulterium minimè committendum esse prædicabant, rebus ipsis conuicti, ipsi quidem meritam penā in bello pependerunt: qui autem scortationis criminibus minimè affines erāt, quodd nullum eiusmodi in se idōlum habent, præclaram victoriam adepti sunt.

Matt. 7.

Leontio Episcopo. 83.

Math. 5. Oculum ac manum dextram optimus Christus necessariorum ac fidissimorum amicorum propinquitatem nuncupauit; eos nimirū, qui ad opem & auxiliū sincerè nobis afferendum beneulo erga nos animo sunt, iis membrorum nominibus appellans, quorum opera nos ea, quæ nobis cordi sunt, exequimur. Cùm igitur scandali author aut in peccato quodam aliquo, quod excinden- probrum nobis afferat, atque ignominia- dum, ipsi conflet, volutatur, huiusmodi hominem excindere oportet: ne alioqui pestem

κύριε χρήσθε σοι πλεόναματος κόπους ήμην παρεχόμενος. οποίος ο βασιλώνος ἦν τοῖς οσίοις σοι παῖσι τύχεινος, η τοῖς ἀγίοις μάρτυσι οἱ ἀλάζορες, καὶ τοῖς εἰδώλων οὐδέποτε.

Aegabianus Episcopus. π. 6.

Οἱ τὸν πορνεῖαν Beniamini ἀναβάντες Ενταξεῖ πιστούσι, καὶ γνῶντες γαβανούς θεός τὸ πολέμιον αἴρουσι. Οὐκ ἀδίκως, ὁ οἰεστής νίκην απέτευχεν ἀλλ' ἐπειδὴ διψύχω κειτῇ οὐκ ἔτι ἐξ ἀδίκων παρέταξεν, δικαιοσύνη τὸ πολεμῆσθαι εὔξεδεν θεούς. οἱ γὰρ χείρους ἔχοντες πολλῷ μείζους τῆς τοῦ γεννημάτου, ὡς ἀθλοὶ πολὺς τὸ φόνον τοῦ ἀδελφῶν ὁμονόσαντες ανέβισαν. ἀλλ' ἔμαθον τῇ πέρα, τὸν κοριτσίον ἐκβαλεῖσθαι τῷ δοκὸν. Καὶ τῇ ἀφθαλμῷ σοι, καὶ τότε οὐαβλέψεις σύμβαλεν τὸ κέρφος. Καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφῆς σου. οἱ τοίνυν μοιχεῖοι ἐπειδὴ μὴ μοιχεύειν σκήνωσον, ὑπὸ τοῦ ἥρων εὐελεγχόμενοι, αὐτοὶ μὲν ἀξίαν ποιήσαντες πολέμια απέποντο. οἱ δὲ τοῦ ἐγγενημάτου τῆς πορνείας ἀδελφοί, γάρ τοι τοιχοῖς ἐστοιχοῦσι, λαμπρῶν τὴν νίκην ειργάσαντο.

Leontius Episcopus. π. 7.

Οφθαλμὸν καὶ χεῖρα δέξιαν ὁ πανάγιος χρήστος τῷ ἐγκύτητα τῷ Ἐπιτηδείουν καὶ γυνοῖσιν ήμην ἐπιστόμαστος τὸς εὐτελεῖαν τοῦ πολέμου απεισέβησας γαστρὸν τοῦ μελῶν τοῖς οὐόμασι, δι' ἣν ήμεις τὰ ἀρέσκοντα πράτημα ὅσαν οὐδὲ τοῖς ἐξ αὐτῶν σκαρδάλῃς αἴτιος γένεται, καὶ ἀμαρτίᾳ καταλιπόται πινει, ήμην λοιδοσέιν φερόση, καὶ αὐτῷ ἀπιμάναι πλεόνευσον, σκυλόπειν χρὴ τοι τοιούτον, οὐα μηδεμὲν μημονέμενος καὶ γεμένη τὴν

Epistolæ.

35

τῇ σάματος ἀλεραρότητᾳ τοῖς ὑγιαί-
νυσιν οὐκ τοιχτὸν παθῶν εἰσφέρεις τὴν
ἐαυτῇ ἀληγόδνα.

Τῷ αὐτῷ. πέ.

Οὐκ ἔτιν, ὃ φίλη κεφαλὴ ἐν φέρ-
βύτῳ καὶ ἀποκρύφῳ κείμενος, ὃ τοῦ
κυείου νόμος, Μὴ γνάτων ἀριστερή σὺ
ποιεῖ ἡ δεξιά σου, κελευστος. ἀλλὰ
λευκὸς καλασφέρειος, καὶ τοῖς τρεφό-
ζοις ἀρίθμηλος. ἐπειδὴ γάρ τὸ εὖ
ποιεῖν κενοδόξια παρέπεται καὶ ὅτι
δεῖξι, μιλέν, φιστ., καλὸν γνέοδω πα-
ρεῖ σὸν ἐμπαθῶν, μιλὲ πέρπερος λο-
γιομός ἀχολθεύτα τῷ κατορθώματι.
ἀλλ' εἰ εὖ ποιεῖς, ἀνεπίδειπτος ἔστι καὶ
ἄνομος, τοὺς ἀνταυγὰ κρότους μὴ
θηρῶν, ἀλλὰ τοὺς μέλλοντας τεφάνες
τρεφοδοκεῖται.

Ουρσενάφιο. πέ.

Η τῇ κυείᾳ δίδαχε ἐν τῇ τρεφει-
ζοῖ μετὰ πάντων τὸν ἄλλων θεοφέ-
πων δίδα γυμάτων, καὶ γενεθῆτα τὸ θέ-
λημά σου, ὃς ἐν ὑρανῷ καὶ ὅπῃ τῆς
γῆς, κελεύει τρεφεύζοδα τὸν τρί-
άνω διωδέμεων εἴριντο, τὸν ἀρετι-
ζον φάσικον, ἢν καὶ ἡμῖν οὐρανοῖσιν
τοῖς δέ τοι γῆς κατατάξισον, ἢν ὥστε τὸ
αὐταῖς πάντα κατορθῆται τὸ θελή-
ματα, γένεται ἐν ἡμῖν τὰ σοι εὐάρεστα
γένεται. ταῦτα τοι μη καὶ τρών εἰ-
δὼς, καὶ γενι μαθὼν παρ' ἐμῷ ὅπιλα-
ζε, καὶ ἔχεις ἀτρεῖς τὸν εὐρίνης. Θρά-
ψιος γάρ δέ τοι καὶ θεῷ πλησιάζεσσα.

Οφελίων γεωμετρικῷ. πέ.

Στριματος γένος, καὶ ἀμματος κόμ-
πος, ὃ δέρεται ποιητής, οὐκ ἔτιν ἀ-
ρετή, ἀλλ' ἀκέσπος τὸ θερόδοχον
στριμάτων κατατερψθειν καὶ ρέοντα. ἀρ-
ετή δέ, φρόντοις δέται, δικαιοσύνη τε,
καὶ ἀνδρεία, καὶ σωφροσύνης ἀν οὐκ
ἔχοντα τούτων, καὶ πάγκαλος δέται,

imitans, corporis integritatem & incolu-
mitatem depascatur; suo videlicet dolo-
re, iis, qui ab huiusmodi vitiis fani sunt,
impacto.

Eidem. 84.

Non est, ὃ charum mihi caput, hæc Do-
mini lex in occulto ac latebris sita, quæ
hoc iubet: Nesciat sinistra manus quid fa-
ciat dextra tua: verum aperta & dilucida; *Matt. 6.*

iisque, qui attento animo sunt, perspicua.

Quoniam enim probarum actionum ina-
nis gloria & ostentatio comes esse solet, *Inanis*
idcirco nullum, inquit, bonum abs te cum *gloria in*
vitiosa animi affectione fiat, nec improba *bonis a-*
& præpostera cogitatio præclarum & cum *ctionibus*
virtute coniunctum facinus comitetur:
quoniam potius si quid boni facis, ab omni o-
stentatione ac iactatione alienus sis, præ-
fentes scilicet plausus minimè captans,
verum futuras coronas expectans.

Vrzenuphio. 85.

Domini doctrina in oratione, qua præ-
ter alia omnia diuina maiestate digna do-
cumenta, hoc petitur. Fiat voluntas tæa si-
cut in celo & in terra, precibus hoc à Deo
contendere docet, virtutum cœlestium pa-
cem, quæ dissidij omnis expers est, nobis
quoque, qui in terra versamur, impertire
digneris: ut quemadmodum in ipsis volū-
tates omnes tuæ perficiuntur; ita etiam
in nobis, quæ tibi grata sunt, fiant. Hæc i-
gitur, & cum prius perspecta habueris, &
nunc ex me intellexeris, pacem arripe,
ac mordicus eam retine. Cœlestis enim
est, ac Deo vicina.

Ophelio Grammatico. 86.

Seminis genus, & sanguinis fastus atque
iactantia, Poëtarum præstantissime, virtus
non est, verum haud voluntaria quædam
succesio è corporibus descendens, ac flu-
xa & caduca. At vero virtus in prudentia, *Viritus in*
iustitia, fortitudine, ac temperatia sita est. *quos sita.*
Quisquis igitur hæc complexus fuerit, &
pulcherrimus, & cōspicuus est, atque eius-